

РЕШЕНИЕ

№ 6457

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6738** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите, чрез пълномощник адв. К., против решение от 28.05.2021г., постановено по н.а.х.д. № 7797/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № К-039989/08.01.2020г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 206 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на [фирма] са наложени две имуществени санкции в размер на 500лв. и на 1000 лв., за нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП.

С доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения касаторът претендира неговата отмяна, както и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Ответникът – [фирма], чрез пълномощник адв. Н., в съдебно заседание и с представен писмен отговор счита касационната жалба за неоснователна. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за частична

основателност на касационната жалба. Счита, че районният съд е следвало да потвърди наказателното постановление в частта му по т. 1 и да го отмени в частта му по т. 2. Предлага обжалваното решение да бъде частично отменено, като настоящата инстанция се произнесе по същество и потвърди наказателното постановление в частта му по т. 1.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд е установена следната фактическа обстановка:

В КЗП постъпила жалба от потребител, касаеща продукт - автодиагностика, поръчан от интернет сайта на [фирма], с оплаквания, че при упражнено от страна на потребителя право на отказ от договора от разстояние, търговецът не му е възстановил стойността на покупката ведно с разходите за доставка.

След извършена проверка контролните органи на КЗП приели, че търговецът е осъществил съставите на две административни нарушения по ЗЗП, а именно не е възстановил на потребителя цялата заплатена от него сума за продукта автодиагностика, както и разходите за доставка в 14-дневен срок, считано от датата, на която потребителят го е уведомил, че желае да върне продукта, както и че не е удовлетворил правото на отказ на потребителя от договора от разстояние в 14-дневен срок от приемането на продукта.

За двете нарушения, квалифицирани като такива по чл. 54, ал. 1 от ЗЗП и по чл. 50, т. 2 от ЗЗП, на търговеца бил съставен АУАН № К-039989/08.01.2020г.

Въз основа на АУАН било издадено и атакуваното НП, без да е налице идентичност между словесното описание на нарушенията и правната им квалификация, дадени в двата акта. Наказващият орган приел, че нарушението се състояло в това, че търговецът не е възстановил на потребителя цялата заплатена от него сума за продукта автодиагностика, както и разходите за доставка в 14-дневен срок, считано от датата, на която потребителят го е уведомил, че желае да върне продукта, т.е. да упражни правото си на отказ, квалифицирайки го като нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП. На търговеца били наложени две имуществени санкции в различен размер – 500 лв. и 1000 лв., на основание чл. 206 от ЗЗП, за нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото е установена от показанията на св. М., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК.

С обжалваното решение въззивният съд е отменил наказателното постановление на процесуално основание, като е счел, че в НП е описано само едно административно нарушение, квалифицирано като такова по чл. 54, ал. 1 от ЗЗП, за което наказващият орган е определил две отделни административни наказания.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

В производството пред въззивния съд са изискани и трите оригинални екземпляра от процесното наказателно постановление, подписани от К. Р., член на КЗП, оправомощен със заповед № 1011/14.11.2016г. на председателя на КЗП. И в трите акта

е описано едно нарушение, изразяващо се в това, че търговецът не е възстановил на потребителя цялата заплатена от него сума за продукта автодиагностика, както и разходите за доставка в 14-дневен срок, считано от датата, на която потребителят го е уведомил, че желае да върне продукта, т.е. да упражни правото си на отказ. За така описаното нарушение, квалифицирано като такова по чл. 54, ал. 1 от ЗЗП, са наложени две наказания „имуществена санкция“ в различен размер. Санкционният диспозитив на наказателното постановление противоречи на принципа non bis in idem, тъй като търговецът е санкциониран два пъти за едно и също нарушение. По този начин е допуснато нарушение на процесуалните правила от категория на съществените, явяващо се основание за отмяна на наказателното постановление на формално основание.

Законосъобразно въззивната инстанция е приела за неоснователни доводите на процесуалния представител на ответника, че в резултат на техническа грешка част от текста на наказателното постановление липсва, което е причината за установените несъответствия. Представената разпечатка от информационната система на КЗП, която според твърденията на адв. К., обективира пълния текст на наказателното постановление, законосъобразно не е кредитирана от съда като еквивалентна на оспореното наказателно постановление, тъй като не съставлява волеизявление, подписано от компетентен наказващ орган. Наказателното постановление е акт с определен стабилитет и той не може да бъде изменян, допълван, дописван, тълкуван и по друг начин променян в хода на административнонаказателното производство, а още по-малко в хода на производството пред въззивната инстанция.

По изложените съображения обжалваното решение е законосъобразно и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника по касация за присъждане на направените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.05.2021г., постановено по н.а.х.д. № 7797/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати в полза на [фирма] ЕИК[ЕИК] сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

